

Utassy József

HATVANON TÚL

Nem is tudom, szeretsz-e még, de kérdem.
Lám buksidat nagy búsulásnak adtad.
Azon tűnődsz tán: istenem, de régen
nem gyulladt ki a lepedőnk alattad?!

Hatvanon túl tapintatlan a férfi,
hiszen cserbenhagyja őt is a vágy.
Csókjai csődjét előre megérzi,
mint az őzek, zergék a lavinát.

Ne szomorkodj, lila bánattal megvert
nőm! Támaszd föl inkább legénykorom!
Én hálából kölcsönadok egy tengert,
s medúza-nagy melled megcsókolom.

Hírel, 2002/12.

UTASSY JÓZSEF (1941, ÓZD) JÓZSEF ATTILA-DÍJAS KÖLTŐ